

کلاف

ضمیمه نوجوان

شماره ۹۹ - ۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۱

نوجوان
کلاف

زهرا عزیزی

مهبیار
گل محمدی

درباره چیزهایی که با عطرها

یک مشت

تا آخرین لحظه خاطره آن عطر برایم می ماند. یکی از عجیب ترین نظریه های دانشمندان در مورد بویایی و حافظه بویایی بشریت است. این اهالی کنجکا و در مورد چگونگی عملکرد بدن در زمان حیات می گویند که بو، آخرین حواس پنجگانه ای است که از بین می رود و حافظه بویایی آنقدر مهم است که اساس عملکرد ارتباط مادر

نوستالژی:

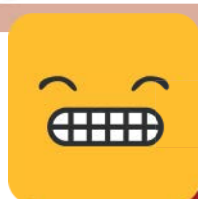
خاطره ها را هم می شود کپی کرد! این را عزیز اثبات کرده است. یک نسخه از آنها را کپی کرده است روی هاردش که البته با همه هاردها فرق دارد. یک نمونه پیشرفته تر که انگاری فقط عزیزهای سراسر دنیا می توانند از آن استفاده کنند. عزیز اسمش را گذاشته جعبه خاطره ها. آن را بعضی وقت ها می آورد و می گذارد روی میز. قفلش را باز می کند و اینجاست که یک عطر عجیبی می پیچد در هوا. عطر تمبر. تمبر پشت کاغذنامه هایی

عجیب و غریب:

کرونا کلاسیک یا همان ناشناخته اولیه که می گفتند از خفاش چینی ها منتقل شده، یکی از نشانه های بارزش از دست دادن موقت بویایی بود. این زمان موقت برای بعضی افراد یکی دو ماه و برای بعضی ها یک سال و خورده ای طول کشید اما چیزی که بین همه آنهايي که بویایی خود را از دست دادند مشترک است، این تجربه عجیب از مختل شدن قسمت جدی ای از زندگی است که تا به حال به نبودش فکر نکرده بودند؛ این که شخص بوی غذا سوخته را از بوی عطر همیشگی تشخیص ندهد، در نگاه اول شاید کم اهمیت باشد اما در نگاه عمیق تر فاجعه است.

خوشایند:

نارنگی پوست کننده یک طوری زندگی را شیرین می کند که آدم یادش می رود باید بلند شود، برود سر تکلیف هایش. همین می شود که فردایش بعد مدرسه وقتی از معلمی که بهت گیر داده، حرصت گرفته است؛ خودت را میندازی بغل مامان که بوییش نجاتت بدهد یا مثلاً دم در وقتی در حال درآوردن کفش هایت هستی، بوی غذا توی خانه پیچیده باشد آن هم قرمه سبزی. بو چیز عجیبی است، یک جور حس خوب دارد که حتی وقتی به روزهای بارانی فکر می کنی، بوی نم خاک توی دماغت می پیچد و دلت تنگ می شود برای بوی تازگی درخت ها یا می تواند یادآور خاطرات شیرین باشد؛ مثل بوی گل های داوودی که بابا در عید فطر برای تشکر از مامان خریده بود. بو حتی می تواند پر از آرامش باشد. مثل عطر حرم امام رضا (ع) که زندگی می بخشد. بو می تواند خودش یک دنیا باشد.

ناخوشایند:

این که بوی باروت توی دماغت اینقدر موندگار باشد که یادت برود هوای عادی چطوری است؛ فرق دارد با این که بوی سیگار به نظرت منورالفرکانه برسد. باور کنید بوی سیگار و تنباکو هیچ کم از بوی جوراب عرق کرده مانده در کفش ندارد. حداقل بوی جوراب اگر به دلیل نشستن قرن به قرن پاها نباشد، می توان گفت نشان از تلاش و زندگی است. اما بوی سیگار چی؟ آدم را شبیه کرونايي ها مدام به سرفه می اندازد، حالا بیا و اثبات کن که دو دقیقه این ماسک را پایین آوردی نفس بکشی اما به دلیل بوی دود سیگار بغل دستی و انواع بوهای به شدت مطبوع پخش شده توی مترو سرفه ات گرفته است. خلاصه که لطفاً با حداکثر تلاش خود حقوق دماغ آدم های دیگر را رعایت کنید. دماغ مهم است، شما را می تواند از خطر گازگرفتگی نجات دهد. جای گاز بدجور درد می گیرده از ما گفتن بود.